

показники, що характеризують чотири аспекти діяльності компанії (перспективи в термінах BSC) - фінанси, ринок (маркетинг), внутрішні процеси та навчання і зростання.[4]

Концепція "Управління вартістю компаній" (Value-Based Management / VBM) з'явилася в середині 1980-х у США. Суть її в тому, що всі рішення менеджменту компанії повинні оцінюватися з точки зору їх впливу на її ринкову вартість (на величину потенціалу).[5]

Інтерес до VBM тим викликаний, що цей метод дозволяє аналізувати і оцінювати результати діяльності підприємства з урахуванням всіх змін, які відбуваються в діловому середовищі.

Управління вартістю компанії, її потенціалом - комплексний процес. Його можна визначити, з одного боку, як послідовну реалізацію принципів фінансової моделі і побудова на її основі і з її допомогою всіх рішень менеджменту підприємства - стратегічних та оперативних, фінансових і нефінансових з урахуванням інтелектуального капіталу.

Література:

1. Внедрение сбалансированной системы показателей / Пер.с нем. – 2-е изд. М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 478 с.
2. Бачевський Б.Є., Заблудська І.В., Решетняк О.О. Потенціал і розвиток підприємства: Навч.пос. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 400 с.
3. Слиньков В.Н. Сбалансированная система показателей в менеджменте организации: Теория и практика. – К.: КНТ, 2007. – 292 с.
4. Кандалинцев В.Г. Сбалансированное управление предприятием: учебное пособие / М.:КНОРУС, 2006. – 224 с.
5. Кизим М.О.,Пилипенко А.А., Зінченко В.А. Збалансована система показників:Монографія. – Х: ВД «ІНЖЕК», 2007. – 192 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ: ФАКТОРИ РОЗВИТКУ

О.В. Толмачова

Одеський національний політехнічний університет

Реалізація інноваційних цілей підприємства можлива тільки при певному рівні інноваційного потенціалу. Тому все більша увага приділяється питанням оцінки, використання, збереження та можливості нарощування інноваційного потенціалу підприємства. Максимальний рівень інноваційного потенціалу підприємства формується певною комбінацією факторів. Класифікація факторів, що впливають на інноваційний потенціал підприємства, за ступенем керованості дозволяє виділити фактори, на які підприємство може впливати, прямо або опосередковано, тим самим змінюючи рівень свого інноваційного потенціалу та фактори, на які підприємство не може впливати. Класифікація факторів інноваційного потенціалу за ступенем керованості представляється найбільш значущою при розгляді питань оцінки та збільшення рівня інноваційного потенціалу підприємства [1].

За ступенем керованості фактори, що впливають на інноваційний потенціал поділяються на:

- некеровані;
- опосередковано керовані;
- прямо керовані.

Некеровані фактори – це фактори, вплив яких на інноваційний потенціал підприємства не залежить від прийнятого управлінського рішення. До некерованих чинників слід віднести:

- тенденції розвитку економіки;
- соціально-економічну ситуацію в регіоні та країні;
- державну інноваційну політику;
- характер конкуренції на певних ринках;
- стійкі зрушення в структурі споживання;
- вплив міжнародної конкуренції і розподіл праці;

- платоспроможність споживача.

Опосередковано керовані фактори – це фактори, результат впливу яких на інноваційний потенціал підприємства залежить як від прийнятого управлінського рішення, так і від зовнішнього впливу. До групи опосередковано керованих факторів інноваційного потенціалу належать:

- організація фінансування інноваційної діяльності на підприємстві;
- наявність попиту на інноваційну продукцію.

Вплив опосередковано керованих факторів на розвиток інноваційного потенціалу підприємства залежить, крім прийнятих управлінських рішень, від фінансових інститутів, задіяних в інноваційних проектах (банківська сфера, держава, венчурні інвестори, і ін.), підприємницьких структур, зацікавлених у впровадженні інновацій, державної політики в області інновацій.

Прямо керованими чинниками вважаються фактори, результат впливу яких на інноваційний потенціал підприємства залежить повністю від прийнятого управлінського рішення. Розглянемо групу прямо керованих факторів:

- галузева приналежність підприємства;
- масштаб підприємства;
- людський капітал підприємства;
- соціально-психологічний клімат на підприємстві;
- система мотивації;
- досягнутий виробничо-технологічний та науково-технічний рівень;
- відповідність організаційних структур управління завданням інноваційного процесу;
- система інноваційного менеджменту;
- фінансові ресурси підприємства

На інноваційний потенціал підприємств дуже впливає їх галузева приналежність. Вона значною мірою створює привабливість інновацій для приватних, вітчизняних та іноземних інвесторів. За інших умов саме фактор галузевої приналежності підвищує привабливість інвестицій.

Істотний вплив на формування і рівень інноваційного потенціалу надає масштаб підприємства. У більш великих підприємств більше можливостей для створення підрозділів, що займаються науково-дослідними розробками, управлінням інноваціями[2].

Людський капітал є домінуючим фактором, що впливає на всі складові інноваційного потенціалу підприємства. Поняття людського капіталу підприємства можуть характеризувати такі ознаки: утворення працівників, їх здатність до безперервного підвищення освітнього рівня; кваліфікація; рівень компетентності працівників, готовність до функцій професійної діяльності; стан здоров'я працівників; індивідуальні якості, здібності особистості (мобільність, гідність, ініціативність, здатність до лідерства); творчий, креативний потенціал як результат освітніх та мотиваційних процесів; мотивація персоналу.

Досягнутий виробничо-технологічний рівень включає: оснащеність робочих місць за галузями знань сучасними інноваційними та інформаційними технологіями, комп'ютерними системами, прогресивним обладнанням, а також забезпеченість необхідними матеріалами, реактивами, лабораторним, виробничим і офісним обладнанням. Науково-технічний рівень підтверджується наявністю об'єктів інтелектуальної власності (патентів, свідоцтв, ноу-хау); наявністю наукової інформації та інформації з інновацій та інноваційної діяльності як у країні, так і за кордоном.

Література:

1. Воронков С. О. Чинники розвитку інноваційного потенціалу сучасного підприємства [Текст] / С. О.Воронков// Наукові праці МАУП. – 2013. – вип. 1(36). – С. 168–172.
2. Макарова Е.С. Классификация факторов инновационного потенциала региона // Экономика и менеджмент инновационных технологий. –2012. – № 1 [Электронный ресурс]. –Режим доступу: <http://ekonomika.snauka.ru/2012/01/319>.